

DE TOTA LA VIDA

TONI VALL

Periodista
@tonivall

Resistència. Implacable. Economia de guerra. Aquest era el panorama de la botiga de fotografia Joma, tot un clàssic del barri de Gràcia de Barcelona, amb l'arribada en tromba de les tecnologies digitals a un món, el nostre, tan sotmès a l'evolució tecnològica. Però hi va haver un clic, mai més ben dit, com el clic que fan els vells disparadors de les càmeres analògiques. I el clic està 100% relacionat amb els nous temps, amb els canvis de tendències, amb l'aparició de les xarxes socials. Tota una paradoxa, sí: la tecnologia analògica ha ressorgit amb força precisament gràcies a l'avenç dels temps, a la dictadura de les xarxes socials, a les ganes d'experimentar, d'explicar coses diferents, de posicionar-se en aquest món amb afany i personalitat *vintage*.

•
La clau de l'èxit està en l'especialització absoluta en allò en què sempre han sigut forts: l'analògic
•

Al carrer de Bonavista a tocar de Torrent de l'Olla, Foto Joma va ser creada a principis dels anys setanta per Jordi Molina, el padrastre del Mario González, l'actual propietari. Botiga de fotografia amb totes les prestacions. Des del revelatge, llavors encara amb el blanc i negre dominador, a la compravenda de tota mena de material fotogràfic: càmeres, accessoris, paper fotogràfic, carrets, ampliadores, i també els productes químics per fer el tradicional revelatge analògic dins les cambres fosques, tan recordades pels fotògrafs professionals que ja tenen algunes dècades de trajectòria a les espatlles. Durant les següents dècades el negoci va rutllar d'allò més bé –van arribar a obrir dues botigues més– quan encara no existia la ferotge competència de les grans superfícies i el suggerent univers de la fotografia era patrimoni de les botigues de barri. A la botiga del carrer de Bonavista van arribar a ser quatre treballadors. Avui és el Mario sol, que des de l'any 2000 es va incorporar al negoci per acompanyar el seu padrastre.

El punt d'inflexió va arribar amb el boom de la fotografia digital. Al principi sí que van adoptar-lo, més que res perquè era el que tocava provar. Però no els va sortir a compte. Per quin motiu? La maquinària queda de seguida obsoleta i no val la pena comprar per tornar a

HI HA CÀMERES DE FOTOS D'UN SOL ÚS?

FOTOS: MANOLO GARCÍA

vendre càmeres digitals que han quedat defenestrades per les últimes novetats al mercat. Solució? L'especialització absoluta en allò que sempre han sigut forts: l'analògic. La compra i venda de càmeres antigues, esclar, però també amb un fenomen nou i sorprenent que els ha injectat nova vida: la fascinació dels joves per la tecnologia analògica, que utilitzen de forma creativa per generar marca i personalitat pròpia i utilitzar les fotos com a aparador diferenciat a les xarxes socials.

Un exemple? Les càmeres fotogràfiques d'un sol ús. Aquelles que abans compràvem quan anàvem de viatge i que a la tornada revelàvem amb l'expectativa de veure què ens hi trobàvem. Entre 18 i 25 euros, poden costar. El client que les compra també porta a revelar les fotos a Joma, però la gran majoria no les vol en paper, sinó en format digital. La màquina revela el carret i amb un programa com WeTransfer el client rep fàcilment el resultat. El Mario ja ho té per mà. El preu és del tot assequible: 10 euros.

VENDA DE CARRETS

Un concepte molt similar és el del client que compra carrets per donar nova vida a la càmera analògica del seu pare o del seu avi. De cada deu clients d'aquest tipus, només dos o tres volen ampliacions amb paper fotogràfic. A la gran majoria el format digital ja els va bé. Volen les fotos per a projectes professionals diversos o per poder-les penjar a les seves xarxes. Què val un carret? Abans eren molt barats –entre 3 i 5 euros– perquè hi havia excedents que s'havien quedat tancats en magatzems i ningú els volia. Avui les grans marques ja s'han adonat de l'augment de la demanda. El Mario ven els carrets al voltant dels 12 euros.

•
Hi ha clients que compren carrets per donar nova vida a la càmera analògica del seu pare o del seu avi
•

Quins altres serveis hi ha a la botiga? Les fotos de carnet, irreductibles, encara necessàries per a la renovació de tota mena de documentació. La conversió de formats. Dels vells Super 8 mm i Super 16 mm –els vells reis de les gravacions domèstiques– al format digital. El mateix amb el VHS i el Beta. I amb els vells negatius fotogràfics que gairebé totes les famílies tenen a casa i que un dia et cauen a les mans i et fa il·lusió ampliar per veure bé què van fotografiar els teus pares i els teus avis fa dècades. Recuperar l'oblit, rescatar la memòria.

Joma, al barri de Gràcia, es manté com una botiga de fotografia analògica en un món totalment digitalitzat